

Høringsnotat om forslag til endringer i forskrift til åndsverkloven (lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)

1. Innledning

Kulturdepartementet legger i dette høringsnotatet frem forslag til endringer i forskrift til åndsverkloven (lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)

Gjeldende forskrift ble fastsatt 21. desember 2001. Endringsforslagene har i hovedsak sammenheng med Prop. 69 L (2014-2015) om endringer i åndsverkloven (gjennomføring av EUs hitteverkdirektiv og innføring av generell avtalelisens mv.). Denne proposisjonen er p.t. ikke behandlet av Stortinget. På denne bakgrunn fremmes forslagene til endringer i forskriften med forbehold om Stortingets tilslutning til lovendringene som foreslås i proposisjonen. Det planlegges å iverksette forskriftendringene på samme tidspunkt som lovendringene.

2. Bestemmelser til gjennomføring av hitteverkdirektivet

2.1 Omfattende søk og obligatoriske søkekilder

Gjeldende rett og direktivet

Hitteverkdirektivet (Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/28/EU av 25. oktober 2012 om ein viss tillaten bruk av hitteverk) innfører en avgrensning av opphavsmannens enerett til bruk av verk der opphavsmannen er ukjent eller ikke kan lokaliseres. Slike hitteverk kan på visse vilkår brukes av kulturarvinstitusjoner som arkiv, bibliotek og museer samt allmennkringkastingsforetak og utdanningsinstitusjoner.

Det er i dag ikke egne regler om bruk av hitteverk i åndsverkloven eller forskrift til åndsverkloven. Etter gjeldende rett vil det være mulig å klarere også hitteverk til bruk i kulturarvinstitusjoner gjennom avtalelisensbestemmelsene i åndsverkloven § 16a, (gjelder bruk i arkiv, bibliotek og museer), og etter åndsverkloven § 32 (gjelder bruk av verk i kringkasternes arkiv eller samlinger.) Disse bestemmelsene kan imidlertid bare klarere bruk av hitteverk i Norge. Hitteverkdirektivet gjelder klarering og gjensidig godkjenning av hitteverk for hele EØS-området. Direktivet innfører en ordning med en sentral hitteverksdatabase for alle EØS-land, der det skal fremgå om et verk har status som hitteverk og kan brukes etter direktivet. Dersom rettighetshaver likevel melder seg, må bruken opphøre og verket har ikke lenger status som hitteverk.

Departementets vurderinger og forslag

I Prop. 69 L (2014-2015) inneholder forslag til ny §§ 16b til 16e i åndsverkloven for å gjennomføre hitteverkdirektivet. Det viktigste vilkåret er at den kulturarvinstitusjon som ønsker å bruke et konkret hitteverk har foretatt et omfattende søk i god tro etter rettighetshavere. Det omfattende søket skal foretas i de kilder som er relevante for den aktuelle verkstypen. Dette omfattende søket skal i alle tilfeller omfatte de søkekilder som er omfattet av vedlegget til direktivet. Hvis det omfattende søket viser at det ikke er mulig å

finne rettighetshavere, er verket å regne som et hitteverk. Hitteverket kan brukes av kulturarvinstitusjonene i form av eksemplarframstilling til bestemte formål, og ved tilgjengeliggjøring for allmennheten slik at den enkelte selv kan velge tid og sted for tilgang til verket.

I utkast til åndsverkloven § 16e er det i sjette ledd gitt en forskriftshjemmel til å gi utfyllende regler om omfattende søk. Siden det er et vilkår etter direktivet at det alltid skal søkes i de kilder som er inntatt i vedlegget til direktivet, foreslår departementet at vedlegget tas inn i en egen forskriftsbestemmelse om omfattende søk.

2.2 Videreformidling av informasjon fra kulturarvinstitusjonene til Nasjonalbiblioteket

Hjemmelen i ny § 16e omfatter også at Kongen kan gi eventuelle utfyllende regler om videreformidling av informasjon om omfattende søk fra kulturarvinstitusjoner som er omfattet av reglene om hitteverk og til Nasjonalbiblioteket, som er norsk kontaktpunkt til den felleseuropeiske hitteverksdatabasen.

Det er uvisst i hvor stor grad hitteverkreglene vil bli benyttet, og Nasjonalbiblioteket har allerede etablerte nettverks- og fagsamarbeid med en rekke av de kulturarvinstitusjonene som er omfattet av de foreslåtte hitteverkreglene i åndsverkloven. Departementet antar derfor at det ikke er behov for å foreslå regler på dette punktet i denne omgang, men vil følge utviklingen i nær dialog med Nasjonalbiblioteket.

Departementet foreslår at for slike utfyllende regler kan hjemmelen i gjeldende forskrift § 1-13 benyttes. Slike regler kan da fastsettes av Kulturdepartementet med hjemmel i nåværende forskrift.

3. Tvisteløsning vedrørende avtalelisens på undervisningsområdet (subsidiær nemndslisens)

Prop. 69 L (2014-2015) foreslår å innføre subsidiær nemndslisens for tvister ved inngåelse av avtale med avtalelisensvirkning på undervisningsområdet, jf. åndsverkloven § 13b. Det er etter gjeldende rett ingen subsidiær tvisteløsningsordning på området dersom partene ikke blir enige.

Det foreslås i proposisjonen en ny § 38 fjerde ledd i åndsverkloven som gir hjemmel til å gi nærmere regler om saksbehandling og domstolsbehandling.

Formålet med forskriftsforslaget er å gi egne saksbehandlingsregler for denne subsidiære nemndsbehandlingen.

I Prop. 69 L (2014-2015) s. 34 foreslås følgende:

”Etter forslaget skal nemnda kunne prøve vilkårene for eksemplarframstilling, herunder fastsettelse av vederlag. Nemnda skal foreta en helhetsvurdering der hensynet til begge parter skal veies mot hverandre...en nemndsavgjørelse skal kunne bringes inn for en domstol som vil kunne prøve saken. Det foreslås en forskriftshjemmel for eventuelt å kunne utforme nærmere regler om nemndas saksbehandling og etterfølgende domstolsprøving av disse sakene.”

Det er nemnda opprettet med hjemmel i åndsverkloven § 35 første ledd som skal behandle en eventuell sak. Det er et vilkår for nemndsbehandling at mekling er gjennomført.

For nemnda skal saksbehandlingen følge reglene i forvaltningsloven, men likevel slik at denne lovens regler om klage ikke gjelder.

Nemndas avgjørelser vil være endelige og kan ikke påklages. Avgjørelsene kan bringes inn for de alminnelige domstoler.

Departementet foreslår en egen bestemmelse i forskriften som skal gjelde for nemndas saksbehandling.

4. Forslag til endringer i reglene om mekling i avtalelisensforhandlinger

Det foreslås noen endringer i bestemmelsene om mekling i avtalelisensforhandlinger. Dette har bakgrunn i proposisjonens forslag om at reglene også skal gis anvendelse på videresendingsområdet, og at gjeldende bestemmelse henviser til arbeidstvistloven av 1927, som er opphevet.

Gjeldende rett og bakgrunn

Etter åndsverkloven § 38 første ledd kan hver av partene der avtalelisensavtale ikke kommer i stand, kreve mekling etter regler som Kongen gir. Slike regler er gitt i forskriften til åndsverkloven §§ 4-13 og 4-14.

Etter forskriften § 4-13 har hver av partene rett til å kreve mekling ved forhandlinger om avtale i medhold av nærmere angitte avtalelisensbestemmelser (§ 13b, § 14, § 16a, § 30 og § 32). Dette gjelder dersom den ene part ikke etterkommer krav fra den annen part om å oppta forhandlinger om slik avtale, eller dersom slike forhandlinger ikke fører til enighet.

I § 4-14 er det fastsatt regler om meklingen som skal foretas i disse tilfellene. I første ledd reguleres når meklingen skal begynne og hvem som skal lede meklingen. I andre ledd er det henvist til bestemmelser i arbeidstvistloven av 5. mai 1927 nr. 1 om ugildhet og meklerløfte, som skal gjelde tilsvarende. I tredje ledd er det henvist til regler i tjenestetvistloven og arbeidstvistloven som får tilsvarende anvendelse under meklingen, jf. tredje ledd første og andre punktum. Dette omfatter bl.a. regler om innkalling til mekling, innhenting av opplysninger og slutning av meklingen. I tredje ledd tredje punktum er det gitt en regel om opprettelse av avtale der forlik kommer i stand.

I Prop. 69 L (2014-2015) om endringer i åndsverkloven er det foreslått at reglene om mekling også gis anvendelse for forhandlinger om avtale i medhold av § 34 om videresending av verk i kringkastingssendinger. Reglene omfatter i dag ikke denne avtalelisensbestemmelsen.

Som nevnt ovenfor er det i forskriften § 4-14 andre og tredje ledd henvist til paragrafer i lov av 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister. Denne loven er imidlertid opphevet og erstattet av ny lov om arbeidstvister av 27. januar 2012 nr. 9. I forbindelse med lovforslaget ble det påpekt at henvisningene til arbeidstvistloven i forskriftsbestemmelsen derfor bør endres, slik at

forskriften henviser til tilsvarende bestemmelser i den nye loven. I gjeldende arbeidstvistlov er det også noen endringer med hensyn til betegnelser som benyttes. Blant annet bruker den nye loven betegnelsen ”Riksmekleren” i stedet for ”Riksmeklingsmannen”. Det bør derfor foretas noen endringer som bringer forskriften i samsvar med den terminologi som benyttes i gjeldende arbeidstvistlov.

Departementets vurderinger og forslag til endringer

I høringsnotatet om endringer i åndsverkloven ble det foreslått at reglene om mekling (i loven § 38 og forskriften §§ 4-13 og 4-14) også gis anvendelse for § 34 om videresending av verk i kringkastingssendinger. De fleste av høringsinstansene som uttalte seg om forslaget om å gi meklingsreglene anvendelse på videresendingsområdet, støttet forslaget. Forslaget er videreført i Prop. 69 L (2014-2015). På den bakgrunn foreslås § 34 tatt inn i oppregningen av paragrafer (i gjeldende § 4-13) som meklingsreglene skal gjelde for.

I høringen kom det enkelte synspunkter på endringene i forskriften som ble skissert i forbindelse med lovforslaget (ikke så mange hadde merknader til dette.) Noen høringsinstanser ga uttrykk for at reglene som regulerer arbeidstvister ikke passer på tvister om videresending mellom kommersielle parter. Disse høringsinstansene ønsker at det foretas tilpasninger i de gjeldende reglene, eventuelt at det gis egne regler om mekling.

Som nevnt i proposisjonen mener departementet antar at reglene om mekling i forhandlinger om avtalelisensavtale så langt som mulig bør være felles for alle avtalelisensområdene. Etter departementets syn er det hensiktsmessig å ha et enhetlig regelverk for slik mekling, slik at særregulering for enkelte områder unngås. Departementet vil på den bakgrunn ikke foreslå tilpasninger i de gjeldende reglene for videresendingsområdet.

Etter satellitt- og kabeldirektivet (93/83/EØF) artikkel 11 skal det finnes en meklingsordning der det ikke er inngått avtale om videresending i kabel. Nærmere krav til meklingen er fastsatt i artikkel 11 nr. 2 til 4. I høringsnotatet mente departementet at anvendelse av reglene om mekling i § 38 første ledd og forskriftsbestemmelsene gitt i medhold av bestemmelsen vil oppfylle reglene i satellitt- og kabeldirektivet artikkel 11. I høringsnotatet ble det uttalt:

”Meglingen som er regulert i forskriften, synes å være i tråd med direktivets krav – både når det gjelder kravene til meglerne, deres funksjon og oppgaver, samt mulighet til å fremsette forslag. Så vidt departementet kan se, er det bare et punkt det kan stilles spørsmål ved – de mer detaljerte reglene om godkjenning av forslag i artikkel 11 nr. 3 (at partene forutsettes å godkjenne forslagene fra meglerne hvis de ikke kommer med innvendinger innen tre måneder etc.) Etter tjenestetvistloven § 17, som etter forskriften § 4-14 får tilsvarende anvendelse under meglingen, fremgår bl.a. at hver av partene på visse vilkår kan kreve meglingen sluttet når det er gått 14 dager etter at meglingen er begynt. Senest en uke etter at lovlig krav om avslutning av meglingen er fremsatt, skal meglingen sluttet. Videre kan riksmekleren forlange at forslag blir undergitt avstemning. Etter departementets vurdering vil reglene under meglingen oppfylle det som må antas å være formålet med direktivets artikkel 11 nr. 3 – å hindre at en part trekker ut saken ved ikke å ta standpunkt til de forslag som fremsettes i meglingen.”

I høringen var det få som kommenterte dette (de fleste som uttalte seg om denne delen av forslaget, var som nevnt positive til å gi meklingsreglene anvendelse på videresendingsområdet). Imidlertid uttalte Kabel Norge i sin høringsuttalelse:

”Kabel Norge er ikke enige med departementet i at tjenestetvistloven § 17 om at partene kan kreve meglingsforlaget sluttet etter 14 dager, oppfyller kravene i satellitt- og kabeldirektivets artikkel 11 nr 3 om at et meglingsforlag skal anses akseptert om partene ikke kommer med innvendinger etter tre måneder. Etter Kabel Norges oppfatning må dette kravet reguleres direkte av forskriften.”

Departementet antar at formålet med artikkel 11 nr. 3 er at partene skal måtte ta standpunkt til meklingsforlag innen rimelig tid. Hvis de ikke kommer med innvendinger innen tre måneder, anses forslaget som akseptert. Så vidt departementet kan se, er det rimelig å anse formålet med direktivets regel oppfylt gjennom reglene som gjelder under meklingen. Det vises bl.a. til at riksmekleren kan forlange at meklingsforlag blir undergitt avstemning, jf. tjenestetvistloven § 17 (som det er henvist til i gjeldende § 4-14). Etter departementets syn antas det derfor ikke å være behov for å ta inn et slikt særlig krav for mekling på videresendingsområdet.

Som følge av andre forslag til endringer i forskriften, foreslås at gjeldende §§ 4-13 og 4-14 flyttes slik at bestemmelsene blir hhv. § 4-6 og § 4-7.

Nærmere om forslag til forskriften § 4-6 (gjeldende § 4-13)

I denne bestemmelsen foreslås § 34 tilføyd i oppregningen av paragrafer der hver av partene har rett til å kreve mekling i forbindelse med forhandlinger om avtale. Meklingsreglene vil etter forslaget dermed få anvendelse på videresendingsområdet.

Nærmere om forslag til forskriften § 4-7 (gjeldende § 4-14)

I *første ledd* foreslås noen rent terminologiske endringer som innebærer at forskriftsbestemmelsen benytter samme betegnelser som i gjeldende arbeidstvistlov. Her er bl.a. ”Riksmeglingsmannen” erstattet med ”Riksmekleren”, og ”meglingsmann” erstattet med ”mekler”.

I *andre ledd* foreslås at henvisningene til arbeidstvistloven av 1927 erstattes med henvisninger til tilsvarende bestemmelser i den nye arbeidstvistloven av 2012. Regler om meklerløfte og inhabilitet finnes i ny arbeidstvistlov i § 13 og § 14 første ledd. Det er derfor henvist til disse bestemmelsene, som vil gjelde tilsvarende. For øvrig er det foretatt noen mindre språklige endringer i dette leddet.

I *tredje ledd* fastsetter hvilke regler i lov om offentlige tjenestetvister og arbeidstvistloven som får anvendelse under meklingen. Her foreslås også at henvisningene endres, slik at det vises til tilsvarende bestemmelser i gjeldende arbeidstvistlov (i den grad tilsvarende bestemmelser finnes i den nye loven). Endringene innebærer at det vises til arbeidstvistloven § 20 nr. 4 første punktum og tredje punktum, § 22 og § 23 nr. 1. I disse bestemmelsene reguleres visse spørsmål knyttet til meklingen, bl.a. at mekleren innkaller partene og fastsetter tid og sted for meklingen, innhenting av opplysninger og at meklingsmøtene skal holdes for lukkede dører.

5. Øvrige endringer

I Prop. 69 L (2014-2015) foreslås å oppheve kabeltvistnemnda og det sakkyndige råd for åndsverk.

Det foreslås derfor å oppheve gjeldende § 4-5 til 4-14 i forskriften (reglene om kabeltvistnemnda), samt gjeldende kapittel V i forskrift til åndsverkloven (reglene om det sakkyndige råd for åndsverk.)

Bestemmelsene i gjeldende § 4-15 til § 4-20 flyttes (nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk og arbeider når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt), og blir nytt kapittel V. Det blir også foreslått en endring i overskriften på kapittel IV, siden reglene om nemndsbehandling og tekniske beskyttelsessystemer flyttes.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene til forskriftsendringer antas ikke å medføre vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser.

Endringene i tvisteløsningsreglene i forskriften antas ikke å ha konsekvenser av særlig betydning. Forslaget om nemndsordning for avtalelisens på undervisningsområdet innebærer at slike saker behandles av nemnda som er opprettet med hjemmel i § 35 første ledd. Hovedregelen for disse sakene er at utgiftene til nemndas virksomhet for hver enkelt saks virksomhet bæres av partene etter nærmere bestemmelse av nemnda.

På området for videresending av verk i kringkastingssendinger vil det trolig ha begrensede økonomiske konsekvenser at forskriftsreglene om nemndsordningen oppheves, fordi det også for denne nemnda er slik at utgiftene til nemndas virksomhet i den enkelte sak bæres av partene.

De foreslåtte endringene i reglene om mekling i forskrift til åndsverkloven er i hovedsak tekniske oppdateringer. Disse endringsforslagene antas å ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser. At meklingsreglene gis anvendelse på videresendingsområdet kan eventuelt bidra til innsparinger gjennom at tvister løses ved mekling.

Gjennomføringen av hitteverkdirektivet er antatt å medføre noen administrative og økonomiske konsekvenser for de institusjoner som ønsker å bruke hitteverk, jf. Prop. 69 L s. 57. Forslaget om å innta hitteverkdirektivets liste over obligatoriske søkekilder for omfattende søk i forskrift til åndsverkloven antas å være i hovedsak av teknisk karakter, og har derfor ikke store økonomiske og administrative konsekvenser.

Oppheving av reglene i forskriften om det sakkyndige råd for åndsverk antas å ha svært begrensede konsekvenser, ettersom rådet har vært lite brukt i de senere år.

Forslag til endringer i forskrift til åndsverkloven (lov 12. mai 1961 nr. 2):

Med forbehold om Stortingets tilslutning til prp L 69 (2014- 2015) foreslås det endringer i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)

Endringsforslagene har hjemmel i åndsverkloven § 16e sjette ledd, § 38 første ledd og § 38 fjerde ledd.

Kapitteloverskrift til kapittel I skal lyde:

Kapittel I – Eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring i arkiv, bibliotek, museer, undervisnings- og forskningsinstitusjoner og til bruk for funksjonshemmede, jf. åndsverkloven § 16 og § 16a. Omfattende søk etter rettighetshavere til hitteverk, jf. åndsverkloven §§ 16b til 16e.

Ny § 1-13 skal lyde:

§ 1-13. *Kulturarvinstitusjoners omfattende søk etter rettighetshavere til hitteverk, jf. åndsverkloven §§16b til 16e*

Omfattende søk etter rettighetshavere, jf. åndsverkloven § 16e, skal utføres i god tro og i de kilder som er relevante for den aktuelle verkstypen. Dokumentasjon av søket skal videreformidles til Nasjonalbiblioteket. Søket skal alltid omfatte følgende søkekilder:

1) *For utgitte bøker:*

- a) *pliktavlevering, bibliotekskataloger og autoritetsregistre som finnes i bibliotek og i andre institusjoner,*
- b) *forlegger- og forfattersammenslutninger i det respektive landet,*
- c) *eksisterende databaser og registre, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) og databaser over trykte bøker,*
- d) *databasene til de aktuelle rettighetsorganisasjonene, særlig organisasjoner som forvalter retten til eksemplarfremstilling,*
- e) *kilder som omfatter en rekke databaser og registre, herunder VIAF (Virtual International Authority Files) og ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works),*

2) *For aviser, blad, journaler og tidsskrift:*

- a) *ISSN (International Standard Serial Number) for tidsskrift,*
- b) *indekser og kataloger fra bibliotek og andre samlinger,*

- c) *pliktavlevering,*
 - d) *forleggersammenslutninger og forfatter- og journalistsammenslutninger i det respektive landet,*
 - e) *databasene til aktuelle rettighetshaverorganisasjoner, herunder organisasjoner som forvalter retten til eksemplarframstilling,*
- 3) *For visuelle verk, herunder kunst, fotografi, illustrasjoner, design, arkitektur, skisser av de sistnevnte verk og andre slike verk som finnes i bøker, journaler, aviser og blad eller andre verk:*
- a) *kildene som er nevnt i punkt 1) og 2),*
 - b) *databasene til de aktuelle rettighetshaverorganisasjonene, særlig for billedkunst, og inkludert organisasjoner som forvalter retten til eksemplarframstilling,*
 - c) *databasene til bildebyrå, der det er relevant.*
- 4) *For audiovisuelle verk og fonogram:*
- a) *pliktavlevering,*
 - b) *produsentsammenslutninger i det respektive landet,*
 - c) *databasene til film- eller lydkulturarvinstitusjoner og nasjonalbibliotek,*
 - d) *databaser med relevante standarder og identifikatorer, så som ISAN (International Standard Audiovisual Number) for audiovisuelle verk, ISWC (International Standard Music Work Code) for musikkverk og ISRC (International Standard Recording Code) for fonogram,*
 - e) *databasene til de aktuelle rettighetshaverorganisasjonene, særlig for opphavsmenn, utøvende kunstnere, fonogramprodusenter og produsenter av audiovisuelle verk,*
 - f) *opplysninger om medvirkende og annen informasjon som vises på emballasjen til verket,*
 - g) *databasene til andre relevante sammenslutninger som representerer en bestemt kategori av rettighetshavere.*

Nåværende § 1-13 blir ny § 1-14.

Overskriften til kapittel IV skal lyde:

Kapittel IV - Tvisteløsning mv. for avtale- eller tvangslisenssituasjoner

Overskrift før § 4-5 skal lyde:

Nemndsbehandling av tvister vedrørende eksemplarframstilling i undervisning, jf. åndsverkloven § 13b, § 36 og § 38 fjerde ledd

Ny § 4-5 skal lyde:

§ 4-5. *Der en avtale etter åndsverkloven § 13b ikke kommer i stand etter at mekling etter 4-6 er gjennomført, kan hver av partene kreve at tillatelse til og vilkår for eksemplarframstilling på bindende måte avgjøres av nemnd som i § 4-3 tredje og fjerde ledd.*

For saksbehandlingen gjelder reglene i forvaltningsloven tilsvarende. Bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI om klage, gjelder likevel ikke.

Nemndas avgjørelse føres inn i protokoll. Kommer forlik i stand, skal også forliket føres inn i protokollen.

Nemndas avgjørelse kan bringes inn for domstolen.

Overskrift til ny § 4-6 og ny § 4-7 skal lyde:

Mekling i avtaleforhandlinger om bruk av åndsverk mv. i henhold til avtalelisens, jf. åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30, § 32 og § 34

Gjeldende § 4-13 blir ny § 4-6 og skal lyde:

Ved forhandlinger om avtale i medhold av åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30, § 32 og § 34, jf. § 36, § 38 og § 38a, har hver av partene rett til å kreve mekling dersom den ene part ikke etterkommer krav fra den annen part om å oppta forhandlinger om avtale som nevnt, eller dersom slike forhandlinger ikke fører til enighet.

Gjeldende § 4-14 blir ny § 4-7 og skal lyde:

Meklingen skal begynne innen 14 dager etter at krav er kommet inn til *Riksmekleren*. Meklingen ledes av *Riksmekleren* eller av en særskilt *mekler* som oppnevnes av Kongen, og som skal være knyttet til *Riksmeklerens* kontor.

Om meklerløfte og inhabilitet gjelder bestemmelsene i lov av 27. januar 2012 nr. 9 om *arbeidstvister* § 13 og § 14 første ledd tilsvarende.

Under meklingen får bestemmelsene i lov av 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister § 17 og § 18, første ledd og andre ledd, første punktum tilsvarende anvendelse. Det samme gjelder bestemmelsene i arbeidstvistloven § 20 nr. 4 første punktum og tredje punktum, § 22 og § 23 nr. 1. Kommer forlik i stand, skal avtale i samsvar med det opprettes under medvirkning av *mekleren* og undertegnes av partene eller deres representanter.

§ 4-8 til og med § 4-12 oppheves.

Bestemmelsene i gjeldende § 4-15 til § 4-20 blir nytt kapittel V.

Overskrift til kapittel V skal lyde:

Kapittel V - Nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk og arbeider når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt, jf. åndsverkloven § 53b andre ledd

Gjeldende § 4-15 blir ny § 5-1

Gjeldende § 4-16 blir ny § 5-2

Gjeldende § 4-17 blir ny § 5-3

Gjeldende § 4-18 blir ny § 5-4

Gjeldende § 4-19 blir ny § 5-5

Gjeldende § 4-20 blir ny § 5-6

Gjeldende kapittel V (om det sakkyndige råd for åndsverk) oppheves.

Denne forskrift trer i kraft ...